

N:o 5.

Af herr Fossér, om utsträckning af tiden för skattefrälseräntors anmälning till inlösen af statsverket.

I § 7 af kungl. kungörelsen af den 11 september 1885 angående inlösen af skattefrälseräntorna m. m. stadgas, att egare till sådana räntor, hvilken ville begagna sig af den i sagda förordning bestämda inlösen, derom borde göra anmälan hos kammarkollegium inom ett år efter kungörelsens utfärdande.

Det har emellertid visat sig att åtskilliga egare till dylika räntor, hvilka önska få desamma af statsverket inlösta, af olika orsaker varit förhindrade att inom den föreskrifna tiden inkomma med vederbörlig anmälan i ämnet. Om nu icke anmälningstiden uti ifrågavarande hänseende blifver utsträckt, så kunna ej heller de skattskyldige räntegifvarne, hvarom nu är fråga, komma i åtnjutande af den lindring i utgifter, som afsetts med Kongl. Maj:ts och Riksdagens beslut om skattefrälseräntornas inlösen.

Med stöd häraf tillåter jag mig vördsammast föreslå:

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes utfärda nådig förordning derom, att tiden för anmälan angående inlösen af skattefrälseräntorna måtte blifva utsträckt till 1888 års utgång.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

N. Fossér.